

သင်္ကြန်နွဲ့မယ်ကြံ့မှ

ကံအလွဲရယ် ဖန်သလား

ဟိန်းဆက်သွင်

"သင်္ကြန်နွဲ့မယ်ကြံမှ ကံအလွဲရယ်ဖန်သလား"

ဟိန်းဆက်သွင်

(၁)။

"အဖြူကတစ်မျိုး +++ အနီကတစ်မျိုး +++ ရေစိုပျိုမေတွေရယ် အလှကတိုး +++ ဒီမဏ္ဍပ်ကအလှဆုံး +++ ဘယ်လိုများ ရွေးရမှာ တုန်း"

သင်္ကြန်သီချင်းသံသည် မြူးကြွစွာ ပျံ့လွင့်နေ၏။ ရေစိုပျိုမေများ ၏ တစ်ယောက်တစ်မျိုး မရိုးနိုင်အောင် လှပနေသော သင်္ကြန်ကောက်ကြောင်းလေးများကို ခိုင်မြဲအောင် တစ်ယောက် ငေးမော နေမိသည် ။ အဖြူလေးနဲ့ တစ်ယောက်လည်း လှသည် ။ အနီလေးနဲ့ တစ်ယောက်လည်း လှသည် ။ အို ... မြင်မြင်သမျှသည် လှပါသည် ။

ခိုင်မြဲအောင်သည် အလှမျိုးစုံသော သင်္ကြန်မယ်လေးများကို ဟိုဒီငေးရီနေမိသည် ။ ထိုအခိုက် သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် အေးခနဲဖြစ်သွား၏။ ရုတ်တရက်မို့ ခိုင်မြဲအောင်သည် အလန့်တကြား အော်ဟစ်လိုက်မိ၏။

"ခစ်ခစ် သင်္ကြန်ကျလို့ ရေပက်တာ စိတ်မဆိုးပါနဲ့ အစ်ကိုကြီးရာ"

ခိုင်မြဲအောင်သည် မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ကြည့်သည် ။ ကောင်မလေးတစ်ယောက်က ခွက်ဖလား တစ်လုံးကို ကိုင်ထားလျက် တခစ်ခစ်ရယ်

ရင်း သူ့အနားမှာ ရပ်လျက်ရှိနေသည် ။ ခိုင်မြဲအောင် တစ်ကိုယ်လုံး ရေများ စိုသွားပြီ ဖြစ်သည် ။ ကောင်မလေးက သဘောကျစွာဖြင့် တခစ်ခစ် ရယ် နေ၏။ သူက နံနက်စောစော ရေစိုသွားသဖြင့် သိပ်မကျေနပ်ချင်။

ထိုအခိုက် သူနှင့် ကောင်မလေး ရပ်နေရာ အနီးသို့ ရေဖလားကိုယ်စီ နှင့် နောက်ထပ် ကောင်မလေး သုံးလေးယောက် ရောက်လာကြသည် ။ စောစောက သူ့ကို ရေလောင်းသော ကောင်မလေးက အခြားသူများကို တစ်ခုခုပြောလိုက်၏။ ကောင်မလေးအားလုံး တခစ်ခစ် ရယ်ကြသည် ။ ခိုင်မြဲအောင် တစ်ယောက် နည်းနည်း ဒေါသထွက်သွားမိသည် ။ ထိုအခိုက် ကောင်မလေး တစ်စုသည် ရေဖလားကိုယ်စီဖြင့် ခိုင်မြဲအောင်ကို ရေများ ပိုင်းလောင်းကြသည် ။ ပြီးတော့ ခိုင်မြဲအောင်ကို ကောင်မလေးတစ်စု ပိုင်း ဆွဲကြသည် ။

"ဟေ့ ဟေ့ လွှတ်စမ်း၊ ဘာလုပ်တာလဲကွ"

"မလွှတ်နဲ့ ဟေ့၊ ဒီအစ်ကိုကြီးကို တို့ နဲ့ အတူ ရအောင်ခေါ်"

"ဟုတ်တယ်၊ မရရအောင်ဆွဲခေါ်"

ကောင်မလေးတစ်စု၏ အဓမ္မ ဆွဲခေါ်မှုဖြင့် ခိုင်မြဲအောင်သည် ရေပက်ခံ ကားတစ်စီးပေါ် ရောက်သွားရသည် ။ ကားပေါ်တွင် ကောင်မလေး တစ်ယောက်ရှိနေသည် ။

"ဟင် ... လေနအေး"

ခိုင်မြဲအောင်က ကောင်မလေးကို ကြည့်ပြီး ရေရွတ်လိုက်သည် ။ အခြားကောင်မလေးများ ပါ ကားပေါ်တက်လာကြသောအခါ ရေပက်ခံ ကားလေးသည် ဝေါခနဲ မောင်းထွက်သွားသည် ။ ကားပေါ်တွင် မိန်းကလေး သက်သက်သာ။ ခိုင်မြဲအောင်သည် မချောဆယ်ယောက် ကိုယ်

တစ်ယောက် ဘဝရောက်နေ၏။ မဏ္ဍပ်တွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဖြတ်ကျော် လာသည် ။ လေနုအေး အပါအဝင် ကောင်မလေးတစ်စုသည် ခိုင်မြဲ အောင်အား ခြံရံဝိုင်းဝန်း ထားကြ၏။ မဏ္ဍပ်များ ဆီက ရေများ ဒရ ဟော။ ခိုင်မြဲအောင်သည် ခိုက်ခိုက်တုန်အောင် ချမ်းလာသည် ။

လေနုအေးက ခိုင်မြဲအောင်အနီးသို့ တိုးကပ်လာသည် ။ ပြီးတော့ "ချမ်းနေပြီလား ကို" ဟု မေးသည် ။ ခိုင်မြဲအောင်က အူကြောင်ကြောင်ဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည် ။ လေနုအေးက သူ့ကို ဖွဖွ သိုင်းဖက်သည် ။ ကောင်မလေးတစ်စု တခစ်ခစ် ရယ်ကြသဖြင့် ခိုင်မြဲအောင် ရှက်သွားသည် ။ ရေတွေက ဝေါခနဲ ဝေါခနဲ တိုးဝင်လာ၏။ ခိုင်မြဲအောင်သည် မချမ်းတော့။ မအေးတော့။ ကောင်မလေး တစ်စုသည် သူ့အပါး တိုးကပ်လာကြသည် ။ နွေးထွေးမှုများ အသီးသီး ပေးကြသည် ။ ခိုင်မြဲအောင်သည် ပြုံးနေမိသည် ။ သူ တယ်စွံပါလားဟု ဘာသာတွေးရင်း ကျေနပ်ပီတိ ဖြစ်နေမိသည် ။

"ဘုန်း"

"ဟေ့ကောင်၊ ထစမ်း၊ အိပ်ရင်းနဲ့ ဘာကိစ္စ ပြုံးဖြိုးဖြိုး လုပ်နေတာ တုန်းက"

တင်ပါးကို ကန်နှိုးခံလိုက်ရသဖြင့် ခိုင်မြဲအောင် တစ်ယောက် လန့် နိုးသွားကာ ငေါက်ခနဲ ထထိုင်လိုက်သည် ။ အစ်ကိုဝမ်းကွဲ ဖြစ်သူ တင် မောင်စိုးက သူ့အား ခါးထောက်လျက် ကြည့်နေ၏။ ခိုင်မြဲအောင်က ဝါးခနဲသမ်းရင်း လူးလဲထရပ်သည် ။

"နေဖင်ထိုးနေပြီ၊ အိပ်ကောင်းမနေနဲ့ ၊ ရေထချိုး၊ အ လုပ်သွားရဦးမယ် မဟုတ်လား"ဟု တင်မောင်စိုး ပြောသည် ။ ခိုင်မြဲအောင်လည်း ငေါင်စင်းစင်းဖြင့် ရေချိုးခန်းထဲ ဝင်ခဲ့သည် ။ စောစောက မက်ခဲ့သော

အိပ်မက်လေးကိုပင် ပြန်တမ်းတမိသည် ။ အိပ်မက် အကြောင်း ပြန်
တွေးရင်း တစ်ကိုယ်တည်း ပြုံးဖြစ်သည် ။ သွားတိုက်ရင်းဖြင့် ဒီနှစ်
သင်္ကြန်မှာ တော့ ဒီလို ပျော်စရာလေးတွေ ကြုံရရင် ရယ်ပဲဟု ခိုင်မြဲ
အောင် တွေးသည် ။ ရေမိုးချိုးရင်း ခိုင်မြဲအောင်သည် အိပ်မက်
အကြောင်း စမြဲပြန် တွေးတော နေမိလေသည် ။
